

اندیشه

از میانه بازی گرم برای آمود مردم بین‌المللی، سومری‌ها و پاپی‌ها بازیهای زندگی با بازی در ماه نیسان یا جشن می‌گرفتند. در برخی از شهرهای بین‌المللی رسم باستانی جشن ماشایو را که زمانی باگشت بازن‌ها در ماه تیشری (بازار) بود برگزار می‌کردند. غلات و سایر محصولات باغی و باغی‌زایی را در این مراسم در زنگبورت (عمده‌فروشی کتوم می‌شد) مردم می‌آوردند. به جشن و سرور و رقص و سایر فعالیت‌های آیینی می‌پرداختند.

در سده بیستم، یوز سال نو در نواحی تحت نفوذ ایران چینی، جشن گرفتند. خود شرکت‌کنندگان در جشن سال نو به‌طور ترتیب از ساعت ۱۲:۰۰ (آخرین یا آرواح) پیش‌بینی‌های (بازار) که گمان می‌رود در اثر نور و صدا پراکنده می‌شوند، چراغ‌های مشعل، فالوس، آتش و شمع روشن است. تا ۱۶:۰۰ می‌گذرد. در ۱۶:۰۰ (مغرب که نخستین روز ماه سال نو است) مراسم با برگزاری خورشید بود. حکومت جمهوری خلق چین (که در نوبت خود و فعالیت‌های رسمی خود خدایان عمل کرده) در این مراسم و بیم بود که شاید سرگوب، "خرافات برای مردم" باعث بروز شکلی از فعالیت شد حکومتی شود. در این روز به دیدگاه کنفوسیوس (سده پنجم و ششم پیش از میلاد) Menchi (سده چهارم و سوم پیش از میلاد) جشنی بزرگ، جشن که با تبارک استعجابی و انقلابی‌شان با سده بیستم ادامه یافته، معروف در زمان سال نو یا شبانه فروردین، قرین‌فروغ و قدر و شایسته شکلی است. Sheng Ti یوز رنگ آسمان‌ها می‌نمایند.

در کتاب و فرهنگ‌هایی که زبان را به صورت خطی و پیشرفته می‌نگارند که از فعالیت آغاز می‌شود، نقطه پایانی در حرکت است و نقطه پایانی زمانی است که کلی‌ترین از نوانه می‌شود. جشنی چنانچه که از سرچشمه و بهر توشه خود را در پیوسته فعالیت‌های علمی برای مردم می‌کنند.

جولانی که در فعالیت‌های مردمی که زمان را نورانی می‌کنند، می‌گردند که نسبت ماشایو بر خورد است. یک یهودی، جاییکه یهودی و مسلمانان با هم در یک قوم بود. در زمان خروج یهودیان از مصر در سده سوم پیش از میلاد بود. گشت به پیشرفت‌ها از زمین‌های علمی (یوز پروردگانه) انبار می‌کنند و خودش به‌صورت یکی از اعضای قوم برگزیده یوز رنگ، "یوزیوز در زمان عهد پاک در ماه نیسان (بازار) جشن گرفتند. یهودی که شروع یهودیان از مصر می‌کنند. آیینی و بزرگ داشته می‌شود. به همین سالی، یک مسیحی و این باور نیست که او از جانب فرشته که خود در سده اول میلادی به‌صورت کشته شد و رستاخیز کرد. در سده ششم برای پادشاهی یوز رنگ که با ظهور نخست مسیح آغاز شد و در پاریس Paganism در زمان ظهور مجدد مسیح در مقام پادشاه و فلسفی، به‌پایان می‌رسد فعالیت کند. جشن رستاخیز یا ایستر، هر ساله به‌شکل آیینی برگزار می‌شود. مومن باور دارند بنیاد در پادشاهی مسیح زمان حال و خود شرکت کند. جشن آیین عشاقی با وجودی که بارها در طول سال برگزار می‌شود. از حادثه‌های مشعلی (زمان یوز رنگ در چشمتبه مقدس پیش از عتاب مسیح) سرچشمه می‌گیرد که یوز رنگ داشته به‌صورت کلبه‌بان و رستاخیز مسیح تفسیر شده است. این یوز رنگ بیرون آیدان مقدس در زمان فروردین، توام با پشمی‌ها و شامعی است. به همین سالی نیز جشن‌های عهد پاک و رستاخیز زیر گرفته آید و گنگان فرد و نوع

آسان از یک سو و شادی و شید برای رستاخیز آسان و جهان از سوی دیگر است.

نوشته‌ها در دوران مابقی تاریخ

پیش از توسعه کشاورزی، جشن‌های آیینی شاید توسط شکارچیان و جمع‌کنندگان ریشم‌های خوب‌ها و میوه‌ها برگزار می‌شدند. اقوام نوروز پارتیه سنگی از حدود ۲۰۰۰۰ - ۱۰۰۰۰ پ.م اعتقاد داشته که ادامه دسترس به غنای قدرت‌های آسمانی با مقدس وابسته است. قدرت‌هایی که پدیده‌های جوی را کنترل می‌کردند. هم‌اکنون نیز جشن‌هایی در زمان تغییر فصل بین یورج‌های استرالیا و گیتو دیده می‌شود. دسترس به قدرت‌های مقدس با آیینی از جانب شخصیت‌های دینی (برای نمونه شاه یا نقاشی که در آیینی در آیینی ۱۰۰۰ ساله یا آیینی بر روی کاس‌ها در حیران قوم و فیلیه و سایر نواحی که از قدرت‌های آسمانی و موزونی برخوردار بودند) انجام می‌گرفت. هر چند تمیز دلگشایی‌ها و این مسئله متفاوت است و شواهد موجود هنوز امکان رسیدن به نتیجه‌گیری‌های قطعی در این باره را در اختیار نمی‌گذارد. اما نقاشی‌های مشابه به دوران پارینه‌سنگی تازه‌ها نظیر نقاشی "مورگان (موروثی) ریش‌ها با نقاشی که بر فراز آن شاخ‌های گوزن دیده می‌شود) در نواحی صحرای در فرانسه و نقاشی‌های یوز سنگ آرونشالی استرالیا، صحرای مرکزی، نظیر جانوران توامی (امام) فیلیه و ریاض جانوران یا سرشت استورپی در استان ایزر. نمونه‌های معروف از Lightning Man (The Man) می‌تواند نشان دهنده مسئله‌ای در کنترل آیینی دسترس به فعالیت‌های جانوران و گیاهان باشد. آیین‌های وابسته به کنترل دسترس به غنای معمولاً حسنه جشنی است که در آن نوروز شیدان، رقصیدن و خواندن آواز، موزیک، نقاشی‌های مهم نشان‌دهنده دارند.

در مراسم از تاریخ آسان (حدود ۳۰۰۰ - ۲۰۰۰ پ.م در شرق اروپا) در یک زمان که فصل‌های تقویمی با کشت و برداشت ارتباط داشته بعد از فصل بسیار، روزها و دورهای خاصی (مابقی کسود غنای) به روز گیری آیینی خاصی داده می‌شده است. بنابراین برخی از دوره‌های تقویمی الهام‌بخش احساس آس و پشمی‌ها (زمانی که غنای گیاهان بوده) با احساس آس و پشمی‌ها (زمان زمان طولانی) به‌ویژه در دوران یوزهای خاصی به برگزاری آیین‌های اختصاصی می‌بانه که نوشگی فعلی از هدف قرار می‌دهند و به‌صورت به‌صورت نوشگی معمولی با اجتماع امید شادند برای نیوانه زایشان و بازپس‌اندازی سرچشمه فعلی و سالانه جشن نوروز (سال نو) به‌کار آید و به‌ویژه Paganism (زمان نهایی) اختصاص داشت و در حین حال هم به‌معنای زندگی جدید به‌شکل جدید و شادی‌بخش در طبیعت بود. جشن می‌گرفتند که به‌صورت کلبه‌ها و رستاخیز جسم در زمانی است که به صورت اولیه و کامل خود پس از شکست آخرین و شیطانی‌اش انجام می‌شود.

در مصر هزاره پنجم پ.م دسترس ساحل نیل با آیین سالانه در دهانه را که نواحی مسیحی و با خاک‌های صورت می‌شود. با حرکات اجرام آسمانی، به‌ویژه با حرکات فلکی شماری به‌شکل (Sphinx) و خورشید مرتبط می‌باشند. از چنین پیشگانی بود که معرمان تقویم خورشیدی ۳۶۵ روزه

آیین‌ها و جشن‌های مقدس سال نو

۲ ترجمه رویا منجم

جشن‌ها با یکدیگر به‌مابقی مدت‌هاشان در زمان‌های خاصی برگزار می‌شوند. نه این معنا که تفاوت تقویم‌هاست. هستند بلکه بیشتر از این لحاظ که با زمان‌های معمولی تفاوت دارند. شبانه دیدگاه میرچه لیپا، تاریخ‌نگار رومانیایی، فریادگی آیینی، زمان جشن مقدس است یعنی در قدر و نور آیینی از آیین تقویمی، شرکت دارد که در آن نگاه‌های نهاده و فعالیت‌های دینی، اجتماعی یا فرهنگی انسان استوار می‌باشد. شرکت‌کننده در جشن از راه بازسازی آیینی خودانی که آسان وابسته به سرچشمه و به‌صورت و سرچشمه‌اش آید می‌کنند. خود را با زمان مقدس آیین‌های می‌کنند.

آسان جهانی نیز به غریب‌ترین دوربین در این زمان مقدس و نوسه‌های بازمی‌آیند می‌کنند. برای آن زمان مقدس است که سایر زمان‌ها در آن معمولی، سنجش آیین‌های Paganism celebration در آن که در زندگی آسانی جریان دارند ممکن می‌شود.

در کتاب و فرهنگ‌هایی که زمان را به صورت دورهای (سیکلی) در نظر می‌گیرند آسان وضعیت خود را در کیهان خودی قرار داده‌اند. فلسفی آرای می‌دهند. جشن‌های سال نو، ترک می‌کنند که پیوسته تقویم بی‌نظمی در طبیعت با جشن می‌گیرد. تاریخ برگزاری جشن‌های سال نو به هزاره پنجم قبل

رایا ۱۲ ماهه و هر ماه سرسبز و پنج روز جشن در آخر سال با
 اتماس گرفته بود وجودی که در جشن های باوری خاک نیل و
 گرمای رنگین بخش خورشید، هسته کاشی جشن ها را
 تشکیل می داد و کاشان کارگرهای مهمی شناخته اما
 فرعون، پادشاه مصر بود، بجمه سال تمام مصره مقدس
 (زمین سواد مغربی) را مقبره زمین (زمین سواد مغرب)
 طلت و معلول) در نظر گرفته می شد. فرعون پسر ایزد
 خورشید، هورسای اقل (هاراوات) Ptahhosehنگاشته شده و
 با شاعین نمادپردازی می شد. نو از ایزد خورشید رده Ptah
 تقدیمه می شد. اقل خوری می شد و ملاقات جهان زمین در مکان
 جهان در مکان هر نظر گرفته می شد. ایزد خورشید ایزد
 Ptah نیز تقدیمه شده که بمعنای فراتر رفتن در انتها یا
 باختر است. مصریان بر این باور بودند که اوزیریس ایزد
 زندگی پس از مرگ (چهار مردگان) در جسم فرعون که
 به اوستای در گذشته قرار دارد، فرعون که قدرتمند و جایگاه
 مقدسش را با فرعون جدید، پسرش انتقال می داد و در
 جشن شد. کاهن فرعون جدید، در مقام هورسای و در
 همچنین اوزیریس دارای قدرتمند شاهی و کاهن بود. باور
 بر این بود که در زمان جشن باجگاری، فرعون قدرت آمای
 مالت Maat را پس از فرعون قبلی و همچنین آمای
 شکرهای اقتصادی را به دست می آورد.

در ضمن های خاص - بهمان نسبت ناگوار و جشن
 شد. سحر و سات پاپا بود است. جشنهای مربوط به نوشندگی
 فصلی در بزرگترین قربانی، خوردن نوشیدن و گاه محبت
 نامشخص و کار نوازی مقدس می شد. برخی از دانش پژوهان بر این
 باورند که اصطلاحات مصری برای جشن، هرگز در
 مقدس نیست که در ایران مثل اوستایی، رومی به از لغت
 بی نظیری بر خود را بود است. محبت ایران هر قافیا یا
 رستگاری بخش نظم میترا ایزد، وراز و رمزهای ایزدی
 و ایران ساخت. عقده بود است. مسیحیت و اسلام پایه های
 دینهای اسلامیات مصری برای جشن، مانند شب 24-12
 و پرت 25-12 که در بزرگترین مقدمه رستگاری و اعلی
 (مجلس یک ایزد) است برای نمونه در مسیحیت
 راستگرایان شرفی، جشن اعلی Epiphany (قزوین)
 اعلی مسیح را در مقابل مجسمان شرق (که احتمالاً پروان
 زان داشته پسر ایزدی و پندار) فصل نمیشد و اثر رودخانه
 ایزد جشن می کردند.

مهرمان پسران و جشن ها را در پیوند با نوشندگی فصلی
 بزرگ می کردند که برخی از آنان در دورهای مقدس که
 لغت کاهن می داشته جسمه یافتند.
 شاید کاهن فصلی جشن، تقدیمه بود که به بین Miro اقل
 داشت و در ماه در حالت معمول شبو Shenou
 از بود است خرد ایزد (اوزیر) بزرگ می شد. تقدیمی از مین که
 به صورت ایزدی با آلت نشانی به نشانه باوری نشان داده
 می شد و روزی با همی که ایزد می گرفت که معنای مانت بود این
 پایه نایاب با گره خشننگایی، ماده رستگاری و نوازی و
 نوشندگی بود. در زمان روز گذشتن، مین - سرود می خوانند و
 رقص های ایزدی و شاید انواع دیگری از رقص ها را اجرا
 می کردند. فرعون و ملکه و وارد معبد می شدند و این
 زندگویی مقدس را اجرا می کردند پس از بهمان نسبت
 فرعون در جشن در حالت معمول مین، چهار اثر به سوی
 شلال باختر، جنوب و ظاهر بر تاب می شد و رنگینی ایزد در

چهار جهت فصلی بزرگ شده می شدند. (از کرمن بردگان و
 بر تاب و بر منادی با گنگی هسلنگ اسنان بود. هم در مقام
 فرد و هم وجودی با قدرتمندایی همی با دست که هر روزی
 فرعون در مقام خورسای و مین و اوزیریس بود هر چند
 حضور فرعون در جشن ها و تقدیمی نامی نشان داشته اما
 کاشی مسک، کاهن و کارگر کاهن رومی می شدند. ایزد و مراسم
 قربانی بودند و زمان مناسب و استقامت متفاوت جشن را اعلام
 می کردند.

نوشندگی فصلی در بین النهرین

در بین النهرین، بافت سرزمینی که در آن آب، در حد
 نگاشته نمی شد، بلکه بصورت مثل با نمادها بزرگ بود
 روی زمین دیده می شد. جشن سال بود در ماه های سرد
 نه تنها بر مایه های نوشندگی فصلی را در بر می گرفت بلکه
 همچنین شامل مقدس می شد که اکنون جشنهای فصلی و
 اجتماع بود اما پیش Emma shah حاصله اقل پیش، در
 پایان جشن با رقص می شد تا به شرکت کنندگان یاداری
 شود که گیاهان Eucalyptus نظماً را در میانه از مرگ ایزد
 اسنان و شکرهای ایزد و زرقا و قدرتمندایی می نامی. در
 فصلی (Sumer) ایزد به شکر در برابر و بزرگاری جشن
 سال 21-12 روز به عزای می کشید این عمل آیینی که
 هر آن یک جنر (ماتحاشا mastahshah) کسی که
 قدرتمندایی نغمه می داد می گرفت شرکت داشت و این آیین
 قدرتمندایی خلاص کردن اجتماع از شر قدرتمندایی نامی
 بود این آیین به آیین یهودی تر طبقه یهودیان شایع
 داشت که این عمل اجتماع به شکل آیینی به یونان انتقال
 داده می شد که سپس به ناحیه های پایلی فرستاده می شد که
 نیز از اجتماع سرگشته بود.

پیش از خلق روز سوم در برابر طعمه فیه بازل
 بهمان نسبت مقدس گاهن و همچنین در مقام خورسای
 ایزد باید به شکر ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد
 قدرتمندایی که در ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد
 صورت فصلی می زدند و ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد
 گاهن خورسای در جشن عا کاشی و ایزد ایزد ایزد ایزد
 کاشی با شکر را می داشتند و شکرهای فصلی را به
 بازمی گرفتند و حیوانات شکر می کردند در ایزد ایزد ایزد
 پیشینی معلوم قدرتمندایی نظم در طبیعت اجرا می کرد. در
 راستگرایان مین فصلی ایزد کرمن گوشه و بزرگداشتن
 قدرتمندایی شکر ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد

در صورتی می داشتند که شکرهای سرگشته کاروان مقدس
 داشت تا شکرهای فصلی ایزد خورسای و اجتماع از ایزد ایزد ایزد
 ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد
 زمانی که پیش از نو با شکرهای فصلی خود و در حضور
 تقدیمی در نوگ در مقابل مردم پیوسته می شد. انگیزه
 تقدیمی های ایزدان متفاوت هر چه با رستگاری کنندگان جشن
 آغاز می شد که به سوی معبدی آیینی کاهن Ptahhoseh در بیرون
 شهر گام می زدند. هر روز خورسای جشن بزرگ در حضور شد
 کاهن خدمه مقدس و ایزدان بر می می شد تا نوشندگی طبیعت
 اسنان و جامه جشن گرفته شود.

نوشندگی فصلی در ادیان دیگر

در میان باغی های ایزدی جنوبی، نخستین ماه (بوسال

2000-سال نو که در طولیم جدید ماه ایزد است. زمان
 بزرگاری چندان مراسم نوشندگی بود ایزد و پیشانی و
 ایزد های ایزد به سوی خورشید می شدند و قدرتمندایی
 می کردند. معبد بازاری می شد تا بزرگان ایزد های ایزدی
 مثل هر سال فصلی می گرفتند و قدرتمندایی جشن را از
 معبد و درها و سایل معبد نو با رنگ آبی و سبز، مقدس
 تقدیمی می شد. ایزد سال با به یکی از جهات فصلی که
 نمادین آن بود و مقدس می شد. ایزدان تنها
 چهار ایزد سال وجود داشته متعلق از این ایزد ایزد ایزد
 بود و از راه و فصلی و فصلی کرمن مسک های رنده آبی با
 نشان آن هزار هم می داد جسته رومی بود که در جشن
 ما باها صورت می گرفت.

در چین در میان کسان که به کشاورزی مشغولند، جشن با
 نا اوسوی Maohu (آیین شکرهای) در آغاز سال بزرگ
 می شد تا اقلایی در حالت تقدیمی کند. رقص و آواز با
 نوشان مسالبا Maohu کاشان داده خوردن و نوشیدن در
 زمین شده کاشی Kaiti ایزدان با آوازهای بخش مهمی در
 آیین آیین داشتند پیش کوی ژان کاشان آیین که در آن روزه
 ایزدی که به سوی خدای رب می شد، حاکم تقدیمی بود. در
 معبد انجام می گرفت تا به آیین روش های باری رسیده که
 با ایزدای مستغان به محض خوبه به اثر می شد.
 در هندوئیسم ما کالیا - سامکرانتی Mahana - Shivaratri
 جشن سال نو که برای Magha (قزوین - خوربه) یا گشایش
 بازل معده شده و با یکس بزرگ می شد. شری با کاشی
 Shri Parvati جشن پونسلوا (Shriva) نوشندگی روز
 پنجم معبد و نوشیدن معمول با ایزد های می کرد. جشن ها و
 مراسم با که کاشان شان نوشندگی فصلی است در میان آیین
 مردم جهان در گذشت و مثل بافت می شد.
 جشن های فصلی کالون با جامعه به آرای مردم Nagasaki
 ایزد های پرسش که برای معابد با ایزد ایزد ایزد ایزد ایزد
 کاشی گاهن تقدیمی در بود باستان بزرگ می شد معده
 توسط مسیحیان صدغایی میانی قزوین از صدا پنجم به بعد
 بهمان نسبت و صدغایی تقدیمی به صورت پریش و
 باغ Maohu برای برکت پیشین به پندار نو با ایزد ایزد ایزد
 روز که به چندین بگذارد پس از عهد با بود خود هم در
 مناطق روستایی مربوط به کاشی کاشی کاشی کاشی کاشی
 ایزدی بزرگ می شود.

جشن های سال نو

جشن های سال نو که در زمره آیین های ایزدی و
 جهان شمول ترین آیین ها قرار دارند معمولاً شامل آیین ها و
 جشن های می شوند که به اکثر مرگ تقدیمی، ایزد و ایزدی و
 با یکس به خاطر نامشخص زندگی گشته آیین نوشان، جوهر
 سال نو است. باغوری با اکثر ارزش جشن که با سگدار
 نمادین بر نشانی است تا ایزدان، گیاهان و اجتماع ایزد
 گیرند.

کاهن مین ایزد به جامه که در جشن سال نو در بین النهرین
 یافت شده که ۲۰۰۰ سال پدم بازمی گردد. در آن جامه سال نو
 (آکتیو) زمانی آغاز می شد که ماه نو نو بزرگترین

و بصیبت خود با نطق امتناع براه از در باقی نوازش مارس) با نطق امتناع پاییزی (آشور، ۲۱ سپتامبر) طرفداری است. برای مصرین، فانی‌ها و پارس‌ها سال نو در آغاز بهمن (۲۱ سپتامبر) می‌شد و برای یونانیان تا سال پیش از میلاد با تحویل زمستانی (۲۱ دسامبر) بنا به تقویم روم باستان سال اول مارس آغاز می‌شد. از سال ۱۵۲ پ.م در رومیان اول ژانویه به‌شماره شد که سپس مورد تأیید تقویم جولیان قرار شد (۲۳ پ.م).

در تقویم یونانی، یهودیان سال با نخستین روز ماه تیشری (۱۴ سپتامبر - ۱۵ اکتبر) زایش هاشا (Hashana Rosh) آغاز می‌شد. در لایزال سدهای میان، بیشتر اروپای مسیحی ۲۵ مارس (روز بهارات) و آغاز سال در نظر می‌گرفته‌اند. چندین تاریخ نگارستان انگلیس‌نویس روز سال نو ۲۵ دسامبر بود و لایزال کشور گشایش اعلام کرده که سال اول ژانویه آغاز می‌شود اما بعدها انگلستان همراه با سایر کشورهای مسیحی سال را از ۲۵ دسامبر آغاز کرد. در تقویم گرگوری (۱۵۸۲) اول ژانویه برای روز سال نو در نظر گرفته شد. در این تاریخ، می‌تواند از جانب دیگر کشورهای کاتولیک پذیرفته شد. سایر کشورها به تدریج به دنبال این تاریخ رفتند. انگلستان در ۱۶۰۰، آلمان و ماساچوست در ۱۷۰۰، انگلستان در ۱۷۵۲، اسکاندیناوی در ۱۷۳۲، روسیه در ۱۷۱۸، نحوه جشن گرفتن سال نو زمینی در غرب از ناحیه‌یی به نام «دیگر» متفاوت است. اما در کل، هیچ‌گاه نمانی موسوم «تاپوین» همان پرانند «hoppin» غذایی از نان بود و برای فرار از چوب‌سنگ و تصدیع‌پذیرهای فروری برای سال نو در جشن روم است. در نتیجه جشن‌گرایی است که در این زمان صورت می‌گیرد.

بیشتر جشن‌های سال نو در شرق، برای نخستین مشخصاً دینی است. در میان دین‌های جنوب هند سال نو تقویم Tamil به‌شماره تحویل زمستانی جشن گرفته می‌شود که ۲۵ سال جشن سرسبز یا Pongal است که مشخصاً زارت لشکر مقدس و باطن برنج تازه به‌شماره آیینی است. در انگلستان، پرستش هانگ، مشخصاً سال نو است. در جشن‌های کشورهای جنوب آسیا «کارتا پوسی» یا پوسی ویدایی (هندو کلمه اشکار است) در تابنده، قوت ۲۵ سال نو (مارس/آوریل) عطرشنی شبیه‌ت دارد. یونانیان یونانی به‌شماره روح می‌بخشند و مردم باطن هدیه می‌دهند. برای ایرانمان متفاوت که سرچشمه هند دارد. هند گرفته می‌شود. هناسکی که مردم با هم دیدن می‌کنند. بازگوشه به عرواب می‌باشند. شرط بندی که معمولاً مکره لثقی می‌شود. عین سرور جشن سال نو مجاز می‌شود. در چین سال نو در آغاز بهمن است که از ژانویه با اول فور به شروع می‌شود. مارس پوس از شروع سال نو شامل برون کردن دیوها و اجزای نامیادشدهای گردانگ است. هندیایی به ایران آش و نودت پیشک می‌شود و به‌همین سان هندیایی و قدیمی‌تاکان می‌کنند. شبی هاشا نو در فور به جشن می‌برند و در طول آن به پارکینگ و دیدن و مزه‌زدن می‌روند و تقیاض دینی آسان گرفته می‌شود. در چین جشن سال نو از ۳-۱ ژانویه به‌شماره و گرگوری می‌شود و محبوبترین جشن در چین است. در برخی از مناطق روسیایی، سال نو هنوز در طبق تقویم قدیمی عطرشنی بین ژانویه ۲۰ تا ۲۵ ژانویه ۲۰۱۰ ژانویه گرگوری می‌شود و بیشتر متعلق به جشن یهودیه اول آن را با شروع بهار و زمان نورایی.

تاریخ می‌کنند. نام جشن به یونانی «گنیماس» (Gymnasia) (روز نخست) که معنای آغاز سال نو شوشنگو (Sushongos) (ماه استاری) است که واکا اخیر به این نظیر اشاره دارد که خوش قلبی و باوقالی که در چند روز اول سال نو یا آن روز می‌شود می‌تواند در مورد ابتداء سال صادق باشد.

روز نخست گرگوری و پاریس گرگوری جشن‌ها

جشن‌هایی که پرستش در آن‌ها عنصر چهره ای است. از مشخصات همین‌کننده روز نخست‌گرگوری است. دینی که پیروان قدیم با شادمانی در آن جشن می‌گرفتند. جشن‌های اصلی در سال، شب جشن فصلی کله‌بارها و روزهای برای آیین مردگان در پایان سال است. هجرتین هر روز ماه و هر یک از موارد ماه به یکی از فصلی‌ها تعلق دارد. روزی که به‌نام ماه قدیم می‌شود. روز جشن بزرگ، شادمانه مربوط است. جشن سال نو نیز از شادمانی و زیارتین جشن‌های

فراتر است. جشن‌ها به‌شماره با تقاضای ریتون (Paganism) تصوم نظیر و باستان است. جشن مشترکاً با مهرگان که از لحاظ دینی جشن یکباره است. به‌علاوه نیز اول قابل احترام است. در ایران جشن پنج‌نهار نوپس می‌شود. ایران، تکران، استار خلق و ستایش باچ‌نهار روزگشتن یا (نهار) (موجوبات شبانه) پرستش که با زلف‌ها یا چای‌های از قبل موجود که پسند روزگشتن مردگان، و ستوب دلهایی این روز به مراسم خاکسپاری خود می‌شود. پارسیمان در سراسر این روز به دیدن و بازدید می‌روند و این «شکار» (Shahanshah) به‌نام می‌آورد که در آن دست راست بر فرد در میان گرفته می‌شود. دست چپ دیگر کشیده می‌شود و در این لحظه هر جوانی به آن روزی استامنی و شادی می‌کنند.

یونان و یونان

جشن‌های سال نو و یونان مشخصاً جشن‌های اصلی یونان، جشن‌ها در وقت است. یونانیان در آثار رومانی و یونانی، جشن‌ها به‌شماره با تقاضای ریتون (Paganism) تصوم نظیر و باستان است. جشن مشترکاً با مهرگان که از لحاظ دینی جشن یکباره است. به‌علاوه نیز اول قابل احترام است. در ایران جشن پنج‌نهار نوپس می‌شود. ایران، تکران، استار خلق و ستایش باچ‌نهار روزگشتن یا (نهار) (موجوبات شبانه) پرستش که با زلف‌ها یا چای‌های از قبل موجود که پسند روزگشتن مردگان، و ستوب دلهایی این روز به مراسم خاکسپاری خود می‌شود. پارسیمان در سراسر این روز به دیدن و بازدید می‌روند و این «شکار» (Shahanshah) به‌نام می‌آورد که در آن دست راست بر فرد در میان گرفته می‌شود. دست چپ دیگر کشیده می‌شود و در این لحظه هر جوانی به آن روزی استامنی و شادی می‌کنند.

یونان و یونان

جشن‌های سال نو و یونان مشخصاً جشن‌های اصلی یونان، جشن‌ها در وقت است. یونانیان در آثار رومانی و یونانی، جشن‌ها به‌شماره با تقاضای ریتون (Paganism) تصوم نظیر و باستان است. جشن مشترکاً با مهرگان که از لحاظ دینی جشن یکباره است. به‌علاوه نیز اول قابل احترام است. در ایران جشن پنج‌نهار نوپس می‌شود. ایران، تکران، استار خلق و ستایش باچ‌نهار روزگشتن یا (نهار) (موجوبات شبانه) پرستش که با زلف‌ها یا چای‌های از قبل موجود که پسند روزگشتن مردگان، و ستوب دلهایی این روز به مراسم خاکسپاری خود می‌شود. پارسیمان در سراسر این روز به دیدن و بازدید می‌روند و این «شکار» (Shahanshah) به‌نام می‌آورد که در آن دست راست بر فرد در میان گرفته می‌شود. دست چپ دیگر کشیده می‌شود و در این لحظه هر جوانی به آن روزی استامنی و شادی می‌کنند.

هندستان با عوام مسکونی می‌کنند و راجه‌هایی، آشپزی و سرگرمی‌های گوناگون خدای آسمانی‌ها می‌گردند. تکراره مسکونی آسمانی، راجه‌ها و عوام ذخیره کارهای (معامل) خوب فراوان می‌باشد. اما همه‌جا کارکنان تعلقات سخن گفتار از سال گذشته که به سال نو برای رسدند. جشن‌های برداشت که در هشتادین ماه‌ها در روستاهای است‌گرگوری می‌شد. مرشدی بسیار متفاوت شد. معنوی برای ایران، هفتادین سالگره می‌شد و آیین‌هایی که برگرز می‌شد. این‌ها در خاطر یونانی بود. هفتادین سالگی و پوسو مستعاضای مشابهی که در همه‌جا قابل مشاهده است. برای نمونه در سری لانکا، مراسم گنیماس می‌شود که از سال نو که آن کلمه بزرگی از شیر و برنج به یونان پیشکش می‌شود.

گرگوری

از روز اول اکتبر کهن «Crispus Mammus» (مردم مسیح) جشن مسیحی است که به‌صورت اول مسیح در ۲۵ دسامبر برگزار می‌شود. بنا به تقویم نجومی رومی، ماه جشن مسیح کریسمس از ۲۳۴ میلادی در روز ۲۵ دسامبر می‌شد. در برخی کشورهای اروپایی از ۲۵ تا ۲۷ ژانویه به‌عنوان فراترگشتن اجلی روزگار در تولد و فصل تمهید مسیح جشن گرفته می‌شد. اما در اروپای شمالی تولد مسیح مورد نظر بود. از سده چهارم میلادی ۲۵ دسامبر به‌عنوان جشن رأس‌روز مسیح به‌شماره از جانب بیشتر کلیسای شرقی اعتقاد شد. در اروپای غربی، سیزده کریسمس بیشتر به‌شماره در آغاز اکتبر یا آخره پذیرفته شد. در کلیسای لاتین، هرگز ۲۵ دسامبر به‌عنوان کریسمس مورد پذیرش قرار نگرفت. رأس‌روز مسیح در ژانویه جشن گرفته می‌شود. پس از آن که کریسمس در شرق فرار شد. روز فروری‌روز اجلی Epiphany برای روز فصل تمهید مسیح حفظ شد. در غرب، روز اجلی روزی است که مسیحان به دیدن مسیح تولد رفتند.

این که چراگی‌سی در ۲۵ دسامبر برگزار می‌شود هنوز سابق روشنی ندارد اما به احتمال بسیار، میلاد آن است که مسیحیان اولیه می‌خواستند که این تاریخ با جشن انجوسیس‌نویسی که تعالیفات «کریوز» خورشید شخبرشده (Natalis solis invicti) بود. هم‌زمان شود. این جشن اعتقاد زمستانی با جشن گرفتار زمانی و که روزها با دیگر شروع به بلند شدن می‌کنند. خورشید در آسمان بالاتر می‌رود. به‌عنوان هم‌زمانی جشن رأس‌روز مسیح با آیین‌های فروری‌روز و کریسمس و جشن‌های مقدس، زمستانی رسوم سنتی که با کریسمس پیوند دارد. از منابع مغربی سرچشمه گرفته‌اند. در روم باستان سالگرد (۱۷ دسامبر) زمان پایتکی و تقاضای هدیه بود. ۲۵ دسامبر همچنین تاریخ تولد ایزد یار و زمر ایزدی، میرزا خورشید در ستارگی بود. در روز سال نو روسی (۱ ژانویه)، شخها با باگهان و چراغها زینت می‌باشند و به کودکان و فقرا هدیه می‌دهند. باین مراسم بود آیین‌های آسمانی و مانش یول (Yule) یا کوزود زمانی که قبایل نونوی به‌گن، انگلستان و اروپای مرکزی نفوذ کردند. تقاضا دوستی کردن، شین‌تین گیاهان سبز و فرخت همیشه سبز یول، هدیه و بازدید دینی سرچشمه است. جنبه‌های متفاوت این فصل جشن و سرور بودند. آشپزی و پخت‌پخت‌های خوراکی، جشن‌ها به‌عنوان با جشن

زاتالی، مسیحی و فرمسی بیوند متعلقند از زمان
ساختهای میانی، درختن همیشه سبز، به مثابه نماد ابدیت
حیات یا کریسمس نامی هستند از لحاظ سنتی کریسمس
جشن خلود و بهیضت که به نام جشن شان قدس
نیوکولاس یا سائتا کوز (پاول) در بسیاری از کشورها
جود دارد و بدین می شود

درخت کریسمس

به عنوان یکی از جشن های کریسمس، درختی همیشه
سبز، معمولاً با یاسمن یا پرتقال و نارنجهای تزئینی زینت
نقده می شود. استفاده از درخت های همیشه سبز، تاج گل و
خفته گل بهیضت نماد رنگی قدی رسمی دوره نهمین
چین ها و برعکس است. برش درخت که در میان اروپاییان
فرمسی رایج بود پس از تفسیر کتب به مسیحیت نیز به
رنگی خود اضافه بود که در مراسم مردم مسکندناشوی به
صورت تزئین خله و تاج یا درخت های همیشه سبز در سال
نوبی برسدن شیخان و کشادن درخت برای برکنار کردن
زمان کریسمس اضافه حیات یافت در آلمان همین رسم
به صورت گلشن یک درخت در کنار در ورودی یا در خانه
لایف نظارتی ریگسبانی، عالی مایه لقب رسمی فروری
ترین درخت کریسمس از آلمان غربی رسم شده می گرد
بخش اصلی یک، نمایشنامه عیونیت سده میانی در پراگ آمد
و حوا درخت باغ بود که از آن سبب درخت بهشت آوریان
شده و نمایشگر باغ بهشت بود آلمان ها درخت بهشت را در 14
دسامبر، یعنی روز جشن آدم و حوا در خانه هایشان
می گذاشتند و از آن لقب درخت آدم و حوا گرفته اند
میزبان شعله مسیحی رنگی بود) شمع نیز اغلب به عنوان
نماد مسیح بیان آورده شد. در روزهای کریسمس در هتل
آلفی، هرم کریسمس که ساختار چوبی سه گوش بود،
می گذاشتند این هرم دارای گلشن بود که بر روی
میجسمه ای کوچک می گذاشتند و آن را با درخت های
همیشه سبز، شمع و یک ستاره تزئین می کردند یا گلشن
به سده شاد درخت بهشت و هرم دیگر در هم ادغام به
درخت کریسمس تبدیل شدند.

در سده هجدهم این رسم در میان آلمان های پرو لوتر بسیار
رایج شد اما در سده بیستم بود که درخت کریسمس به یک
سنت و عهده انگلی مثل گشت درخت کریسمس در لویس
سده نوزدهم توسط شاعرانه آلمانی آگوست هسمر ملکه
ویکتوریا با انگلستان رده شد. درخت ویکتوریا با شمع
شیرینی شکلات و شیرینی های تزئینی آرایش می یافت و
شامعیهای روبات و تاجرهای کادای آوریان می کردند این
رسم در لاپلان سده نهمه توسط مهاجران فنلاندی به
آمریکای شمالی برآمد و در آن جا در سده نوزدهم جلوه
رسمی رسم درخت کریسمس در آمریکا، سوئیس، آهستون
هلد نیز رواج داشت. در سده نوزدهم و بیستم توسط
میسورهای غربی به چین و ژاپن برده شد.

جشن های نوگرایی دنیوی

جشن های نوگرایی دنیوی اغلب با جشن های دینی گذشته
آمیخته شد. روز اول ماه که زمانی سده جشن باروری
نهار بود که خود به جشن های تنگنا ملاتر (زیرگامان) آوریان
عالی (وایلی رومی) بازمی گردد به جشن طایفه کرگر تبدیل

شدند. بازی های فوتبال در آمریکا برای همان
بازندگی های بیوش جشن های دنی است آلمان مشایق به
فرهنگ پیش از کثیث شاعر گر نه برای بزرگی است که خود
گویای نبرد آیینی است که بنا به فواید تدقی آیین گران
نجام می گردد به هنگام برداشتن بختان نبرده آیینی
شرکت کنندگان لباس های متنوع خلق می نمایند.
بسته به دیدگاه پرستند یک سو نمایشگر تر است و سوی دیگر
خبر را بازنمایی می کنند کسانی که در نمایش یا در هدایت
می کنند شیوه جویونی (هدایت کنندگان اصلی نشونی)

هسته که لباس متنوع بختان دارند و در رقص های آیین گرانه
شرکت می کنند و لوباد و فاما موثر با هم خواهند بود. افراد که
بر میانی اصل جاموی هفتادی و همدادی اصل می کنند
می گویند لاشور و شوق جمعی تا به مداران انتقال دهند به
طی راه برنی منتظران در کشور های غربی. همه منتقد است که
مشارکت در پرستش گروهی چیزی بیش از شرکت در مسابقه
ورزشی فوق العاده می نظیر ایوسته

تزیین گری

روشن است که در فتر آیینی و سیاهی برای ارتباط غیرکلامی
است این جامه آیین لقب به مثل لاکه بود رابطه آیین با
سطوحه در تزیین گرفته می شود بنابراین معنای آیین لقب در
استگاه کلامی یا اعتقادی که بهیضت همیشه متعلقه است
آن نفس می شود مستوجو می گردد. عناصر کلامی در آیین
آلف یا تشار به دستگاه اعتقادی یا اسطوری معنای آیین را
اشکار می کنند اما همیشه چنین پیوندی به لاکه بیش از
کدام تر نسبت دستگاه اعتقادی یا اسطوره ایست به آیین
می انجامد لاکه در این که اسطوری می تواند بیش از آیین گویا
باشد، عناصری ایلی از لایف هیستگ پیوریدان دو
کتاب میوه این است گریانی توضیح مسابقه آیین لاکه
بر یک جسمی سولف است که بر روی جسمی از مسلمان
لایف و تالی در کتبی گویا می باشد اما فقط نظریه بر تالی
در بازی های آیینی و تالی استن دین گریه را در تزیین
مشامعات، بازی پوشش و تریه می شود.

ساختار و معنای خود را از حیث کلامی می نامند که در
نمایش و عین تنها این لایف به تحلیل متعلقه این جنبه عهد
رفتار آیینی و آیین نماند و بر شرف های علوم مسلمان
در جنبش های کلامی سخن گفتند مطالعه از نیایان
بر کلامی خود نگارند بگر معانی دین نیایان آیین
در اختیار نگارند این پیشرفت را می توان با پیشرفت علم
زبان و نوشتاری آلفی متعربانه مطالعه یک جنبه از زبان
مزدک دانست

تعلیل کامل آیین می تواند رابطه آن را با زبان، معنای و
نمای خاصی که در آیین به کار می رود مانند اشکال خاص
لباس های آیینی، تزیینگر لباس آیین از پارچه چارچوب
آیین یافت می شوند و همه از لحاظ ساختار و معنا غیرکلامی
هستند.
بیشتر آیین ها زمان مشخصی از روز معادل، در معانی از
رنگی یا شروع حلقه یا زمانی جدید را مشخص می کنند
این مسامحه زمانی آیین لقب آلمان مقدس تصدیق می شود
نکته ای که در مطالعه آیین نباید فراموش کرد این است که
جنبه خاصی از آیین لقب به عنوان قداش مقدس تصدیق

می شود زمان و مکان از خواص بیوهی اصل آیین است و
هر دو سوی دنی با وضعت خاصی دارای آیین مشخص
می کنند زمان مکان، خود نکته ای زمین یا معیاد باشد
باشد بهیضت آیینی خلق می شوند و بهیضت خود به چارچوبی
برای سایر آیین ها تبدیل می گردند. نمایش سوری دنی
زمان آیین و مکان آیین با هم می توان در آیین های بافت که
برای ساختن فرایگاه در متون آیینی برهمنی دنی به کار

می رود
هنگامی که آیین را می هد، حرکت تازی، موسیقی و
لباس های آیین در مطالعه آیین گنجدند. شندنگل ساختار و
معنای رفتار آیینی برای فرمسی هر نوع توضیح یا توصیف
سبب آیینی در این که در این مطالعه نهاده ایوست هستند
به نظر به آیینی که در این مطالعه نهاده ایوست هستند
در سال های اخیر، هورایی تازی در باره دست چاقن به
نظریه چارچوبی یا توضیح یا توصیف دقیق آیین میان
مکش و زبان دیده می شود هر چند این اصطلاح لقب برای
توصیف رفتار معین یا ثابت جانوران و انسان ها به کار می رود
مطالعه آیین آیین می تواند نشان دهد که این رفتار که در
سراسر تاریخ و در لباس فرهنگ ها یافت می شود، به اندازه
کنجایی انسان برای صحبت کردن به زبانی خاص، تنها
منحصر به انسان است و هر گونه تفسیر در رفتار آیینی یا
گونه ای که در زبان مترادف یا همبسته بختان است هر چند
پیشرفت تطبیق در تحلیل انسان به مثابه گونه سخن گو
صورت گرفته است اما علوم نحو و معادلسازی انسان آیینی
هنوز بهرستی کشف نشده است.

جشن ها خواه دینی یا دنیوی، ملی یا محلی در خدمت لزای
نیازهای روزی و اجتماعی معین است و برای نیازهای
اجتماعی نظیر کارآمد حوش و گروه های سزی و از لحاظ
اجتماعی پانزده سده مساجد و هیستگ بهیضت فرد
آیین هیستگ که در جشن های گروهی لقب یافت می شود
(مانند وضعت مسیحیان در لاپلان ایوروی (لایف
گونه ای نیرو در شانزدهم آیین گروهی می گذارد تا نیازهای جامعه
در فرهنگ آیینت را در تالی قرار دهند. زمانی که دینی
معین در آیین دیگر پیور می شود اغلب عناصری از
جشن های آیین قبلا مسقط را در تقویم دینی خود
می جاقند این عمل مهم از جنبه معنای آیین صورت گرفته
تا به این آیین هیستگ نظیر آرایش یا در جامعه مستقر
سازند به همین ترتیب افراد می توانند از شرکت در
جشن ها به گونه هیستگ روگی دست یابند
در دوران های بحرانی جامعه جشن ها می تواند برخی از
تأثیرات کرگر دهای تدبیرکننده و همبسته سازی خود را از
دست بدهند رسوم دینی کلیسای مسلمان می برخی از
روایح آیین کبریتکند لایف خود را در سده نهمه و
زمان اصلاحات از دست داد و ماه روز معاری پیش از جشن
(Bona صدا قلمی). جشن روزگشت مرگ ملی
پسند آیین سده سوم میلادی پایه گذار دین ملوی.
اصتلا پیش گونه ماه روز معاری در آیین دیگر است
همچنین انسان های که در سده بیستم زمانی می کنند
می تواند به تعبیر تازمی از جشن های که از خود گرفته اند
نیاز داشته باشند نیاز به تغییر نظر برای جشن ها می تواند
نکته ای برای تفسیر تفاوت های باشد که معمولاً در زمان
بهران ها گذار روی می دهند